

umjetnosti dne 3. prosinca 1900 Dr. A. Musić. U Zagrebu. Tisak Dioničke tiskare 1901. — To je drobna, 30 strani broječa brošurica, ponatisnjena iz „Ljetopisa“ zv. XV. l. 1900., v kateri razlaga pisatelj z globokim umevanjem in čutečim srcem našega Prešerna največje in najlepše delo. Govori o zgodovini „Krsta“, o njega prevodih,

vsebin, umetniški tehniki in o smotru, ki ga je imel pesnik pri stvarjanju te svoje najkrasneje pesmi. Pisatelj ne more verjeti, da je „Krst pri Savici“ rodila le želja, da si pesnik „pridobi naklonjenost duhovništva“. Tudi mi ne — pa bodisi, da je Prešeren v temelju humoriškega navdih sam tako trdil!

M. O.

To in ono.

Štiridesetletnico svojega umetnega pesništva bodo svečano proslavljali Hrvatje meseca listopada t. l. Slavnost bode priredilo v Zagrebu „Društvo hrvatskih književnikov“ v sporazumu z „Jugoslavenko akademijo“, „Matico Hrvatsko“, „Društvom sv. Jeronima“ in „Hrvatskim pedagoškim književnim zborom“. Slavnost utegne biti zares velikanska, vredna tako lepega jubileja. Osredni slavnostni odbor v Zagrebu je že zasnoval v glavnih obrisih spored proslave. Sredi meseca vinotoka se skličejo na proslavo v Zagreb vsi hrvaški književniki in prijatelji narodne prosvete. Slavljenje se bo vršilo v treh oddelkih: V „Društvu hrvatskih književnikov“ za književnike in njihove goste; v hrvaškem narodnem gledališču za širje občinstvo; po celi Hrvatski za ves narod. Glavne točke programov bodo slavile početnika hrvaškega umetnega pesništva, pesnika Marka Marulića, za čigar spomenik v Zagrebu so namenjeni čisti denarni dohodki ob ti proslavi. — Pozivljamo, da se udeležé tega velikega jubileja hrvaške prosvete v kar najmnogobrojnejšem številu tudi Slovenci. Naš list ga bratski pozdravlja s spisom o Marku Maruliću.

Vladimir Štastný. Dne 6. vinotoka l. 1899. je stopil v pokoj mnogozaslužni češki pesnik Vladimir Štastný, c. kr. profesor verouka na prvi češki gimnaziji v Brnu. Rodil se je dne 17. mal. travna 1891 iz učiteljske rodbine v Rudikovu pri Velikem Mezeřiču na Moravi. Ko je bil ustanovljen tu češki učni zavod, je začel poučevati na njem in je marljivo vzgajal na njem srednješolsko mladino celih triintrideset let. Poleg te svoje službe je pa pridno deloval ves čas na slovstvenem polju. Ustanovil je „Obzor“, ki izhaja že štiriindvajseto leto, in je v njem objavil mnogo poučnih in zabavnih spisov. Častno ime si je pridobil pa zlasti s svojimi pesmi, katerih je izdal pet zvezkov. V pesništvu je bil učenec Sušilov in je nadaljeval njegovo delo. L. 1869. so izšli lirični „Majové květy“. L. 1879. je izdal „Kytku z Moravy“, ki obsega pet epičnih spevov: „Bouře“, „Poklad černomorský“, „Rostislav“, „Slavomir“, „Svatopluk“ in nekaj drobnejših pesmic. L. 1887. je izdal „Drobné Květy“, 117 krasnih pesmi, katere

se po pravici vzporejajo s slavno zbirko, ki jo je Boleslav Jablonský izdal z naslovom „Moudrost' otcovská“. L. 1892. je izdal „Hlasy a obrazy“, v katerih proslavlja Velehrad in sveta apostola Cirila in Metoda. Iz te zbirke je najbolj znana pesem „Bože, co's náčil před tisíci roky rozžáti otcům víry světlo blahé“, katera se peva po napevu poljske narodne himne „Bože co's Polske“. Ko so Moravani l. 1899. romali v Rim, so zapeli to pesem pred svetim očetom v sikstinski kapeli. Pesem je papežu tako ugajala, da je dal pri izhodu ustaviti spreved in je poslušal še dve kitici tega krasnega speva. Poljaki so se veselja jokali, ko so slišali svoj ljubljenski spev. Mnogo cerkvenih pesmi Štastnega sta uglasbila Chmelčec in Musil. Štastný ni „moderen“ pesnik. Vera in domoljubje mu dajeta najlepše snovi. Njegova oblika je lahka in gladka, njegova beseda ljubezniva in pristrčna, in iz vseh njegovih pesmi diha neskaljena harmonija. Kot predsednik društva „Dědictví Cirillo-Methodějské“ se posebno trudi, da dobiva preprosto ljudstvo dobrega beriva. To društvo izdaja svoje knjige že v 9500 iztisih. Sivi starček pa zasluži, da ga spoštujemo tudi Slovenci.

Jubilej pisateljice. Maloruski pisateljici O. Kosačevi so priredili ukrajinski slovstveniki lepo slavnost k petdesetletnici njenega pisateljstva. Dr. Čemjalovski je predaval o njenem slovstvenem delovanju in o njenih zaslugah za zbujanje maloruskega naroda. Ona je dala Malorusom prvi zgled izobražene narodne rodbine in je v mnogoštevilnih spisih razširjala malorusko narodno zavest.

Nemško slovstvo često bogaté talenti slovanškega pokoljenja. Dne 13. kimavca prošlega leta je praznovala sedemdesetletnico svojega rojstva slavljena pisateljica Marija Ebner pl. Eschenbach. Rojena je bila v Zdislavcih na Moravi. V mladosti je spisala več gledaliških iger, ki pa niso prospele. V poznejših letih je začela pisati povesti. Živela je večinoma na Dunaju in živo popisovala dobre in slabe strani dunajskega življenja. Posebno krepko črtani so značaji iz njene moravske domovine. Dasi nemško vzgojena, ni mogla pozabiti vtiskov iz mladosti, ki so jasno izraženi v njenih

selskih povestih. V opisovanju spominja mnogokrat Turgenjeva. — V Berlinu je pa umrl 2. grudna prošlega leta pesnik Ludovik Jakobovski, rojen l. 1868. v Strelni na Poznanjskem, ki je bil vzgojen samo nemško. Da bi spoznal slovanske odnose, potoval je l. 1899. po Ruskem in pisal svojim prijateljem: „Za nas Nemce ima rusko tiho in molčeče carstvo nekaj nepojmljivega, a moji prijatelji, ki so bivali v Rusiji, so se vračali od tam s čisto novimi mislimi. Meni se zdi, da ko stopimo na rusko zemljo, moramo zavreči celo kopo predsodkov.“ Smrt ga je prehitela, ko je hotel natančneje proučiti slovanske razmere.

Rusko šolstvo. Iz „Literaturno - naukovega Vistnika“ povzemamo sledeče podatke o ruskem šolstvu. Šolstvo na Ruskem sicer napreduje naglo, a seveda bo preteklo še precej časa, preden bo celo ogromno cesarstvo tako preskrbljeno s šolami, kakor so zapadne države. L. 1896. v sedemnajstih gubernijah še ni bilo v proračunu šolskih potrebščin, v dvanajstih se je dalo za šolstvo 10% skupnih izdatkov, v osmih pa od 20 do 40%. Zdaj je pač mnogo bolje. Najbolj se množe cerkvene župnijske šole, ki so osnovane na verski pravoslavni podlagi. L. 1885. je bilo teh cerkvenih šol 7.700 s 184.000 učenci, čez pet let — l. 1890. — 19.135 s 530.000 učenci, l. 1898. pa je bilo že 39.650 šol z 1.450.000 učenci, katerih vzdržanje je stalo 10.154.000 rubljev. Primeroma mnogo je ženskih srednjih šol. Po uradnem izkazu jih je sedaj 476 s 129.462 učenkami. Te šole stanejo 7.138.047 rubljev, od katerih pa plačuje vlada samo 600.000 rubljev.

Kako se množe Madjari. Madjarov se na Ogrskem uradno našteva vedno več, dasi je znano, da se madjarski narod sam ne množi po številu. To množenje je čisto umetno. Tam deluje zdaj že dvajset let „Osrednje društvo za pomadjarjenje rodbinskih imen“. To društvo je izdalo letos statističen izkaz o svojem delovanju. Iz tega izkaza posnemamo, da se je uradno pomadjarilo od l. 1853. do 1900 nič manj, nego 25.283 imen. Zadnjih deset let so se Madjari umetno pomnožili za 2667 rodbin. Med temi so večinoma judje, ki svoja nemška imena (Rosenstingl, Bernstein, Jeiteles itd.) zamenjujejo s pristnimi madjarskimi imeni. Tu pa seveda niso všteti tisoči Slovanov, ki svoja slovanska imena pišejo z madjarskim pravopisom in veljajo za prave Arpadovce.

Brzjavljenje brez žic se vedno bolj izpopolnjuje. Kakor znano, je iznašel tako brzjavljenje Italijan Marconi. Združene države severo-ameriške so se pogodile z njim, da napravi celo mrežo takih brzjavljnih postaj ob njihovem morskem obrežju.

Te postaje bodo sprejemale brzjavke od ladij, ki prihajajo iz Evrope na daljavo 200 morskih milj. Marconi izjavlja, da bo kmalu tako izpopolnil svojo iznajdbo, da bo moči brez žice brzjaviti 400 milj daleč. Potem bi bilo mogoče po pomorskih prehodnih postajah brzjaviti brez žice iz Evrope v Ameriko. To bi bilo desetkrat ceneje od sedanjega brzjavljanja po kablu.

Sestavine zraka. Doslej je bilo že znano, da je zrak, ki nas obdaja, sestavljen iz kisika in dušika in da ima v sebi tudi ogljikovo kislino, amoniak, argon, helij, rudninske d-lce in neke organske tvarine. Ramsay in Travers sta pa našla v njem še doslej neznan plin: neon, ksenon, kripton in metargon. Neon a pride samo en delec na 40.000 delov zraka. V šaru (spektrum) ima svetle rdeče, oranžne in rumene črte. Gostota mu je 9,6, atomska teža 19,2. Ksenon a je jako malo v zraku in še ni natančneje določen. V šaru ima iste črte, kakor argon, samo da so drugače vspejene. Kripton je manj hlapljiv od dušika in kisika, ima gostoto 22,47; o njem se sodi, da je prvina, in zato so mu dali znak „Kr“. V šaru ima dve sijajni črti, rumeno in zeleno. Metargon ima gostoto 19,87, njegov šar je jako podoben šaru ogljikovega kisa. Charles F. Brush pa naznanja, da je našel nov plin — eterion, ki je v zraku in se razteza tudi še izven ozračja v svetovje. Našel ga je, ko je prevajal toploto v razredčenih plinih. Silno hitro prevaja eterion toploto. Tako je redek, da prešinja tudi trde tvarine. Ugovarja se sicer, da eterion ni samostojen plin, a Brushevi poskusi so vsaj opozorili kemike, da proučujejo ta važni plin. Koliko tvarin dihamo vsak hip, a se jih niti ne zavedamo!

O. Anton Petruševič, kanonik v Lvovu, je slavil dné 24. prosinca osemdesetletnico svojega rojstva. Napisal je mnogo zgodovinskih in jezikoslovnih razprav. Rojen 18. prosinca l. 1821. v Dobrjanah v Galiciji, je obiskal prve šole v Striju, gimnazijo in bogoslovje v Lvovu. Preiskal je mnogo arhivov, iz katerih je nabral obilno gradivo za kulturno in književno zgodovino Malorusov in Poljakov. Z bistrim razumom je presojal vire, pri čemer mu je dobro služil njegov čudovito krepki spomin, ki ga tudi v visoki starosti ni zapustil.

Etnografski koncerti. V Peterburgu je sklenilo „Obščestvo ljubitelej estestvoznanija, antropologiji i etnografii“, da bo prirejalo koncerte, pri katerih se bodo izvajali napevi raznih narodov. Za te koncerte so določene velikanske, ukrajinske, beloruske, poljske, litavske, bolgarske, češke, židovske in gruzinske pesmi. Pri teh koncertih bo mogoče primerjati glasbenega duha raznih narodov.